

скоро да отидите да ми изкадите отъ тамо тѣлото, и да го тѣрите на избранно мѣсто: защото не мога вече да тѣрпѣ онова смрадно тѣло, понеже и азъ съмъ человекъ и моето село е Епикатъ въ което ты сега живѣешъ. Тѣй същото санѣкала и една жена, и на утринѣтъ като убавиѣха на хората и сѣ расчѣ, тога земаѣха свѣци, отидоѣха сѣсз страхопочитаніе, и като изкадиѣха моѣцито на свѣта Параскевѣ, занесоѣха го въ Епикатъ, и го тѣриѣха въ церковѣтъ, което направи много исцѣленіа на болны и вѣсны, по онамъ странѣ, които дохождаѣха съ вѣрѣ.

Но подиръ много време Іоаннъ краль възгарскій като чѣ за това чѣдотворно моѣци, проводи Марка митрополита Преславскаго съ много свѣщенници, които принесоѣха това моѣци отъ Епифатъ, въ столныа градъ Тѣрнокъ, и го тѣриѣха въ царскѣтъ церковѣ, което дакаше разны исцѣленіа. А тѣрскіа царь Селимъ вторій като облада сичката Болгаріа и убра украшеніето на тѣрновскіте церковѣ, зема и моѣцито на свѣта Параскевѣ, което занесе въ Цари-градъ и го тѣри въ своа сарай, гдѣто дакаше много исцѣленіа, за което начаѣха и тѣрцыте да мѣ сѣ покланѣтъ. Тога царь Селимъ сѣ уплаши да не сѣ расчѣ, и да не повѣркатъ тѣрцыте, за тѣй го дади на цариградскіте христіани, които го тѣриѣха въ патриаршескѣтъ церковѣ.

Послѣ като го прочѣлз молдавскіа князь Іоаннъ Василѣвъ, поискалз да го принесе въ молдавіа, което и полѣчи съ божіатъ волъ: защото като го поиска отъ цариградскіа патриархъ Партеніа, той мѣ го проводилз съ трима митрополиты: Іоникіа, Партеніа и Теофана, които принесоѣха тѣй свѣто моѣци въ молдавіа, въ столныа градъ Ішъ, и го тѣриѣха въ церковѣтъ на трискѣтители въ 1641 подиръ христа въ 14 Октомвріа.

Христіане видители какъ сѣ живѣли праведните хора, тѣ не гледали за много пары и голѣмъ слакъ, но трѣдили сѣ дна и ноѣа, да очистѣтъ своатъ дѣша. За тѣй и богъ ги прослави на неѣето и на землатъ, да сѣ славѣтъ и почитатъ вѣчно. Тѣй и нѣе като чѣхѣме какъ живѣли тѣ, трѣбѣ да сѣ потрѣдиме да украсиме дѣшатъ сѣ съ добринны: защото синца ѣе умреме както сѣ умрели сичките преди насъ, и ѣе дакаме отвѣтъ за сичките работы, които направиѣхѣме въ живота сѣ: съ праздны хората, съ преслѣшаніе, съ лѣкаво гледаніе, съ кѣрварство и дрѣги злины. Но сега е време да оставиме сичките злины, да угодимъ на бога и да станиме наследници на царство небесное, съ молитките на днешнатъ божіа угодница свѣтаа Параскевѣ, и съ помощьтъ Исѣсъ Христова. Емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.